

Prawa miejskie - 1339

UCHWAŁA Nr LIII/ 452 /18

R a d y M i a s t a S a n o k a

z dnia 29 maja 2018 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działanie Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 4 w Sanoku

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15, 18a ust. 4 i 5 o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2018r, poz. 994 z późn. zm.) w zw. z § 6 Regulaminu Komisji Rewizyjnej stanowiącego załącznik nr 3 do Statutu Miasta oraz art. 229 pkt. 3 kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017, poz. 1257),

**Rada Miasta Sanoka
uchwala co następuje:**

§ 1

Po rozpatrzeniu treści skargi z dnia 06 marca 2018 r. na działanie Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 4 w Sanoku, wniesionej przez Panią - odrzuca się skargę, z przyczyn określonych w uzasadnieniu, stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Uchwała wraz z uzasadnieniem podlega przekazaniu Skarżącej.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Sanoka.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

**Przewodniczący
Rady Miasta**

Zbigniew Daszyk

UZASADNIENIE

Wraz z pismem z dnia 06 marca 2018 r. Pani zatrudniona jako nauczyciel w Szkole Podstawowej nr 4 Sanoku, złożyła w tutejszym Urzędzie Miasta skargę zaadresowaną do Burmistrza Miasta Sanoka, w której wskazywała na nieprawidłowości w wypełnianiu obowiązków przez Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 4 w Sanoku oraz podnosząc m. in. zarzut stosowania wobec niej mobbingu.

Zgodnie z art. 228 kpa, skargi składa się do organów właściwych do ich rozpatrzenia. Natomiast wedle art. 229 jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, rada gminy jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności, wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Dyrektora szkoły uznaje się za kierownika gminnej jednostki organizacyjnej, co potwierdza m. in. orzecznictwo Naczelnego Sądu Administracyjnego (orzeczenie z dnia 20 grudnia 2006 r., I OSK 1593/06). W konsekwencji powyższego skarga wniesiona przez Panią została przekazana do rozpoznania Radzie Miasta Sanoka, a postępowanie w sprawie prowadziła Komisja Rewizyjna. Zgodnie z art. 227 kpa rada rozpatruje skargi na dyrektora szkoły w zakresie zaniedbań lub nienależytego wykonywania powierzonych mu zadań, naruszania praworządności lub interesów skarżącego, a także przewlekłości lub biurokratycznego załatwiania spraw.

Komisja Rewizyjna dokonała analizy zarzutów zawartych w skardze, zapoznała się z zebraną w sprawie dokumentacją, a także w trakcie posiedzeń komisji wysłuchiwała obszernych wyjaśnień zarówno strony Skarżącej jak i Pani Dyrektor.

W uzasadnieniu skargi podniesiony został zarzut stosowania mobbingu przez Panią Dyrektor względem Skarżącej. W ocenie Skarżącej działania Pani Dyrektor wyczerpują wszelkie przesłanki stosowania mobbingu. Odnosząc się do tego zarzutu należy w pierwszej kolejności wskazać, że Rada Miasta Sanoka nie jest uprawniona do stwierdzenia przesłanek, które pozwalają na orzeczenie o występowaniu zjawiska mobbingu względem pracownika. Uregulowania w zakresie mobbingu zostały określone w kodeksie pracy tj. art. 94³ ust. 2 Mobbing oznacza działania lub zachowania dotyczące pracownika lub skierowane przeciwko pracownikowi, polegające na uporczywym i długotrwałym nękanii lub zastraszaniu pracownika, wywołujące u niego zaniżoną ocenę przydatności zawodowej, powodujące lub mające na celu poniżenie lub ośmieszenie pracownika, izolowanie go lub wyeliminowanie z zespołu współpracowników. Ponadto zgodnie z art. 94³ ust 3 i 4, pracownik, u którego mobbing wywołał rozstrój zdrowia, może dochodzić od pracodawcy odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę oraz pracownik, który wskutek mobbingu rozwiązał umowę o pracę, ma prawo dochodzić od pracodawcy odszkodowania w wysokości nie niższej niż minimalne wynagrodzenie za pracę, ustalane na podstawie odrębnych przepisów. Tym samym ustawodawca określił procedurę, która pozwala na stwierdzenie wyrokiem istnienia mobbingu i dochodzenia przez pracownika swoich roszczeń. Odbywa się to w drodze postępowania cywilnego, przed sądami powszechnymi – sądami pracy, które po przeprowadzeniu obszernego postępowania dowodowego posiadają wyłączne

uprawnienia do orzeczenia o występowaniu zjawiska mobbingu. Postępowanie administracyjne i tym samym zajmowanie stanowiska w tej kwestii przez Radę Miasta Sanoka, bez uprzedniego prawomocnego wyroku właściwego sądu, leży poza jej zakresem prerogatyw. W konsekwencji jeśli w ocenie Skarżącej doszło do występowania powyższych zjawisk, powinna ona wystąpić ze stosownym roszczeniem do sądu pracy.

Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych, jednym ze sposobów uznania skargi za nieuzasadnioną jest odrzucenie skargi (m. in. wyrok Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 09 sierpnia 2012 r., sygn. akt: II SA/Sz/696/12.)

Mając na uwadze powyższe okoliczności, przyjęto stanowisko iż skarga winna zostać odrzucona. Rada Miasta Sanoka nie jest uprawniona do stwierdzenia okoliczności objętych przedmiotem skargi.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U z 2017, poz. 1257), w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIASTA
Zbigniew Daszyk